

Kult Aniołów

Kalendarz liturgiczny na przełomie września i października przypomina nam o istnieniu Aniołów. Są to istoty duchowe, niematerialne, nie mające ciała. U ludzi dusza połączona z ciałem stanowi osobę. U aniołów osobą jest sam duch. Duchową naturę aniołów potwierdza szereg soborów powszechnych, jak np.: laterański IV (1215), lyoński II (1274), florencki (1431-1435) czy watykański I (1879-1870). **Istnienie aniołów należy do prawd naszej wiary. Pośredniczą oni między Bogiem i ludźmi.** Występują nie tylko w chrześcijaństwie i judaizmie, ale także w islamie i religiach staroirańskich. Wedle Dunsza Szkota, Bóg na początku świata stworzył nieskończoną ilość aniołów. Według Biblii liczba aniołów jest ogromna: „Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim” (Dn 7, 10). **„Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego, Jeruzalem niebieskiego, do niezliczonej liczby aniołów...”** (Hbr 12,22). „I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga” (Łk 2, 13). „I słyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu... a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy” (Ap 5, 11). Znamy tych aniołów, którzy mieli jakieś zlecenie dane ze względu na Chrystusa czy też wobec ludzi. Na podstawie Pisma św. możemy podzielić aniołów na chóry. Ten teologiczny podział przyjmuje za kryterium stan natury, łaski i chwały. Nazwy aniołom nadał Dionizy Areopagita. Serafini (Iz 6, 2), Cherubini (Rdz 3, 24; Iz 37, 16; Ez 10, 3) i Trony (Kol 1, 16) to ci, którzy bezpośrednio wpatrują się w twarz Boga, dla uwielbienia Boga. Kolejne chóry to Panowania (Kol 1, 16), które uczestniczą z polecenia Bożego w Jego mocy i wykonują poleczone im zadania. Potem są same Moce (Ef 1, 20-21), które rozumieją, co dzieje się między istotą a działaniem każdego bytu. Po Mocach są Władze (Kol 1, 16), które wszelkie czynności ludzkie kierują do Boga. Kolejny chór to Księstwa (Kol 1, 16) które pomagają w zarządzaniu, wreszcie Archaniołowie (2 Tes 4, 15) i Aniołowie (Rz 8, 38). Archaniołowie zajmują się sprawami, które

dotyczą społeczności czy większej ilości ludzi. Powołani są do zajmowania się sprawami ważnymi dla tych grup osób. Stąd ich pozycja jest istotna. **Michał, Gabriel i Rafał to jedyni aniołowie, jakich znamy z imienia.** Aniołowie są wspomniani w Piśmie świętym Starego i Nowego Testamentu aż 222 razy. Bóg stawia anioły u wrót raju (Rdz 3, 24); aniołowie nawiedzają Abrahama (Rdz 16, 9), wyprowadzają Lota i jego córki z pożaru Sodomy (Rdz 19, 1); anioł nie pozwala Abrahamowi zabić jego syna Izaaka (Rdz 22, 11). Jakub widzi we śnie drabinę pełną aniołów zstępujących na ziemię z nieba i wstępujących do nieba z ziemi (Rdz 28), anioł wiedzie naród wybrany do ziemi obiecanej (Wj 14, 19), ratuje od śmierci młodzieńców w piecu ognistym (Dn 3, 49-50) i Daniela od pożarcia przez lwy (Dn 6, 22), karze dotkliwą chłostą Heliodora w świątyni za świętokradztwo (2 Mch 3, 7-35); aniołowie wspierają wojska Izraela w bitwie z Syryjczykami (2 Mch 10, 6-29) Czasem aniołowie są groźni: Bóg posyła anioła, który zabija wszystko pierworodne Egipcjan. Także w Nowym Testamencie wielokrotnie występują aniołowie. **Archanioł Gabriel** zwiastuje Zachariaszowi narodzenie Jana Chrzciciela (Łk 1, 11), a Maryi Pannie poczęcie Syna Bożego (Łk 1, 28); aniołowie śpiewają przy Jego narodzinach i sprowadzają pasterzy do stajenki (Łk 2, 13); ostrzegają Mędrców ze Wschodu przed Herodem (Mt 2, 12-13). Anioł objawia św. Józefowi tajemnicę wcielenia (Mt 1, 20) i każe uciekać Świętej Rodzinie do Egiptu. Aniołowie służą Jezusowi w czasie 40 dni kuszenia (Mt 4, 11), anioł pociesza Chrystusa i pokrzepia go przed męką w Ogrodzie Oliwnym (Łk 22,43), przy grobie Jezusowym aniołowie zapewniają o Jego zmartwychwstaniu (Łk 28, 2), a przy wniebowstąpieniu zapowiadają Jego powtórne przyjście w chwale (Dz 1, 10). Anioł Pański wybawia Apostołów z więzienia (Dz 4, 17-25), przyprowadza diakona Filipa na drogę w kierunku Gazy (Dz 8,26), ratuje św. Piotra z więzienia od niechybnej śmierci (Dz 12,1-17). **Także sam Chrystus mówi o aniołach.** Stwierdza np.: „Powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca” (Łk 15, 10). **Zaznacza, że to aniołowie zwołują ludzi na Sąd**

Ostateczny, a On, jako Sędzia, zjawi się tam otoczony aniołami.

Warto poznać także nauczanie Katechizmu Kościoła Katolickiego o aniołach: Jako stworzenia czysto duchowe aniołowie posiadają rozum i wolę: są stworzeniami osobowymi i nieśmiertelnymi (Łk 20, 36), przewyższają doskonałością wszystkie stworzenia widzialne. Świadczy o tym blask ich chwały (Dn 10, 9-12). W liturgii Kościoła łączy się z aniołami, by uwielbiać trzykrotnie świętego Boga (Mszał Rzymski, „Sanctus”); przywołuje ich obecność (w „Pokornie Cię prosimy...” z Kanonu rzymskiego, w „Niech aniołowie zawiodą cię do raju...” w liturgii pogrzebowej lub w „Hymnie cherubinów” w liturgii bizantyjskiej) oraz czci szczególnie pamięć niektórych aniołów (św. Michała, św. Gabriela, św. Rafała, Aniołów Stróżów). **Życie ludzkie od dzieciństwa (Mt 18, 10) aż do zgonu (Łk 16, 22) jest otoczone opieką (Ps 34, 8; 91, 10-13) i wstawianictwem (Hi 33, 23-24; Za 1, 12; Tb 12, 12) aniołów. „Každy wierny ma u swego boku anioła jako opiekuna i stróża, by prowadził go do życia” (św. Bazyli Wielki). Już na ziemi życie chrześcijańskie uczestniczy przez wiarę w błogosławionej wspólnotcie aniołów i ludzi, zjednoczonych w Bogu.**

2 października w Kościele wspominamy naszych Aniołów Stróżów. Według teologii opieka Anioła Stróża rozpoczyna się z chwilą narodzenia człowieka, a kończy z chwilą jego śmierci. Kult Aniołów Stróżów rozwinął się za naukami św. Pawła Apostoła, św. Cypriana, św. Bazylego, św. Ambrożego, św. Hieronima, św. Augustyna i wielu innych świętych już w średniowieczu. Do grona świętych, którzy szczególnie czcili aniołów, należeli m.in. św. Bernard z Clairvaux, św. Stanisław Kostka, św. Franciszek Salezy czy św. Jan Bosko. Święto Aniołów Stróżów istnieje w kalendarzu od XVI wieku po raz pierwszy pojawiło się ono w Hiszpanii i Francji. Wspomnienie Aniołów Stróżów, które obchodzimy co roku 2 października, przypomina nam o Bożej interwencji w dzieje człowieka,

dokonującej się poprzez Aniołów. Oni otrzymali misję, by nas prowadzić, ochraniać, upominać, pomagać w nawróceniu, wspierać w wykonywaniu powierzonych nam zadań, bronić w momentach niebezpieczeństw i pokus. Nasz Anioł Stróż jest uosobieniem Opatrzności Boskiej w stosunku do każdego z nas osobno. Od pierwszej chwili naszego życia na ziemi do niego należy przewidywanie i usuwanie rozlicznych niebezpieczeństw, które zewsząd nam zagrażają, a które mogłyby nam przeszkodzić w osiągnięciu celu, dla którego zostaliśmy stworzeni. Zanoszą nasze modlitwy do Boga i wstawiając się za nami, przyczyniają się do naszego zbawienia. Pierwszą i najniższą posługą Anioła Stróża jest usuwanie wszystkiego, co może zaszkodzić zdrowiu i zagrozić życiu powierzonego mu człowieka. Następna posługą jest uświadamianie duszy szatańskich pułapek. Potem najszlachetniejsze i najważniejsze posługi to oświecanie, pouczanie i zachęcanie do godnego życia. Gdy jednak mimo tak czułej opieki człowiek upadnie, Anioł Stróż nie opuści go, ale będzie błagał Boga o łaskę nawrócenia, bowiem Anioł Stróż niczego tak nie pragnie, jak nawrócenia grzesznika (Łk 15, 7). Jedną z wielkich łask, jakie Anioł Stróż może wyświadczyć człowiekowi, jest pouczenie o zbliżającej się śmierci. Wprawdzie Anioł Stróż z polecenia Bożego zawsze jest gotów nieść nam wszelkiego rodzaju pomoc, ale prawdą jest również, że kto prosi, ten otrzymuje. Częste zwracanie się do anioła, częsta do niego modlitwa, niejako podwaja jego czujność i dobroć dla nas. **Kto częściej się modli, ten więcej otrzymuje dobrodziejstw z jego ręki.**

Brewiarz ILG 29 września - święto świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

Ojciec Pio bardzo dobrze znał anioły i spotykał się z nimi przez całe swoje życie. Bądź uważny na zło

Anioł Stróż jest przy nas cały czas, ale często musimy umieć rozróżnić czy słuchamy swojego dobrego anioła czy może tego złego. Ojciec Pio bardzo jasno pokazuje

nam swój sposób widzenia na temat wewnętrznej walki i udziela nam wskazówek na pokonywanie trudności.

„Jeżeli chodzi o wewnętrzne głosy, nie przejmuj się, zachowaj spokój. To czego musisz unikać to nadmierne przywiązanie Twojego serca do tych słów. Nie poświęcaj im zbyt dużo uwagi. (...) Nie daj sobie zamieszać w głowie, próbując rozpoznać, które wewnętrzne przesłanie pochodzi od Boga. Jeśli Bóg jest ich autorem, jednym z głównych znaków jest to, że gdy słyszysz te głosy, wpierywają się w Twoją duszę strachem i zmieszaniem, ale później doświadczasz Boskiego pokoju. Kiedy autorem wewnętrznych dialogów jest wróg, wtedy zaczyna się fałszywa ochrona, a następnie agitacja i bardzo złe samopoczucie”.

Modlitwa o pokój serca

PANIE, daj mi pokój serca.

*Oddal ode mnie gniew, nienawiść,
pragnienie zemsty.*

*Modlę się za tych, którzy mnie zranili słowem,
czynem, obojętnością, niezrozumieniem.*

Proszę też za tymi, którymi ja zadałem ból.

*Pomóż mi wejść jak najszybciej na drogę pojednania
bez dramatyzowania sytuacji
i formułowania oskarżeń.*

Daj mi siłę, bym umiał przebaczyć.

*JEZU, który powiedziałeś „błogosławieni cisi”,
uciszaj moje wewnętrzne burze
i pomóż mi lepiej rozumieć siebie.*

Powiedziałeś

*„błogosławieni, którzy wprowadzają pokój”,
uczynź ze mnie człowieka wnoszącego pokój,
a nie zamęt.*

Niech „nad moim gniewem nie zachodzi słońce”,

Nie chcę „dawać miejsca diabłu” (Ef 4, 26).

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

tel; 506 416 370 wieczorem

Przeczytaj, podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 40

PISMO KATOLICKIE

**Będę Cię sławił, Panie, z całego mego serca,
bo usłyszałeś słowa ust moich:
będę śpiewał Ci wobec aniołów.
(...) I będę dziękował Twemu imieniu
za łaskę Twoją i wierność,**

Psalm 138 Dawidowy.

**O czcigodna Królowo nieba i Pani Aniołów,
Ciebie, która otrzymałaś od Boga moc
i misję zmiążdżenia głowy szatana,
prosimy pokornie,
abyś zesłała nam niebiańskie zastępy,
aby na Twój rozkaz przepędziły złe duchy,
walczyły z nimi wszędzie,
stłumiły ich śmiałość
i zepchnęły je do otchłani. Amen**

„Jak przy św. Faustynie, tak i przy nas obecni są Aniołowie Stróżowie. **Udzielają nam natchnień, pozwalają rozpoznać, jaka jest wola Boża; co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe (Rz 12,2) i śpieszą nam z pomocą, byśmy mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła” (Ef 6,12).**